

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, ontvangen hebbende eene missive van den Heer Militie-Kommissaris, waarbij wordt opgegeven de tijd, waarop de Militieraad deszelfs zitting zal houden tot het onderzoek der Plaatsvervangers en tot het beoordeelen der verwisseling van nommers, brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Militieraad ten gemelden einde zijne zitting zal houden in het Raadhuis dezer Stad, in deszelfs gewone Vergaderzaal, op Woensdag, den 15 April aanstaande, des vóórnamiddags te half tien.

De Kommissie, benoemd tot het teekenen en afgeven van Attesten en Certificaten, op Zaterdag en Maandag, den 11 en 13 April 1835, des namiddags van 3 tot 5 uren, in het Raadhuis, in de gewone Vergaderzaal van Burgemeester en Wethouders, zal vaceren tot het oppakken en afgeven van Certificaten van goed gedrag, bij art. 97 der wet op de Nationale Militie voorgezien.

De Kommissie, welke zich in de dienst doen vervangen, op die dagen bij opgewekte Kommissie zullen moeten verschijnen, vergezeld van hunne Plaatsvervangers, voorzien van doopcedels of geboorte-akten der laatstgenoemden, benevens de bewijzen, dat zij aan hunne verplichtingen, ten opzichte van de Nationale Militie, hebben voldaan, als ook van drie bij genoemde Kommissie bekende en ter goeder naam en faam staande Getuigen.

Groningen den 6 April 1835.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Gegadigden tot inhuring der Percelen GRASGEWASSEN op de STADS WALLEN, no. 7 en 8, zijnde de Wal om den Aa-dwinger, van het Horensche Diep tot aan Aa-poort, en de Wal om den Kraandwinger, van Aa-poort tot het Reiddiep, welke bij publieke verhuring, op den 27 Maart 1835, onverhuurd zijn gebleven, worden verwittigd, dat zij zich ter inhuring daarvan, hetzij voor beide percelen, hetzij voor een derzelve, met gesloten briefjes, vóór den 11 April 1835, ter Stads Kantore kunnen vervoegen.

De Ingezetenen, welke gedurende de maanden September, October, November, December 1834, Januarij, Februarij en Maart 1835 Militairen met voeding gehuisvest hebben, worden verwittigd, dat zij op aanstaanden Vrijdag en Zaterdag, den 17 en 18 April 1835, telkens des voormiddags van tien tot twaalf en des namiddags van drie tot vijf uren, zich aan het Bureau van Inkwartiering kunnen vervoegen, ten einde de daarvoor bepaalde schadevergoeding, tegen intrekking van de afgegevene Inkwartierings-Biljetten, te ontvangen; en zullen die Ingezetenen, welke verzuimen mogten op de hier boven bepaalde dagen te komen, te compenseren, gerekend worden van die schadevergoeding afstand te hebben gedaan.

Groningen den 9 April 1835.

J. DE VRIES,

belast met de waarneming der Werkzaamheden van het Bureau van Inkwartiering.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL den 14 Maart.

De werkzaamheden in het tuighuis worden voortgezet en elf groote vaartuigen zijn ingerust, die overlangs naar een zulten gaan, om, zoo het heet, naar Tripoli te stevenen; sommigen geven eene andere bestemming aan deze kleine armada. Het is hoogst bevreemdend en misschien onvoorzigtig van de Porte gehandeld, om eene expeditie te maken, welke voegzaam konde worden uitgesteld of geheel nagelaten. Men ziet daarin wederom een bewijs van de kleingeestigheid, die hier in alles doorstraalt, en waardoor de Porte ten laatste in het verderf zal gestort worden.

Omlangs is tusschen de Turksche regering en de voornaamsten der Joodsche gemeenschap eene overeenkomst getroffen, volgens welke dezelve voortaan geen opperrabbijn zal aanstellen of afzetten, zonder aan de regering daarvan bevorens kennis te geven. Zoo is dan nu omlangs de opperrabbijn van zijn ambt ontzet en door diens adjunkt vervangen geworden. De nieuwe rabbijn begaf zich ten dage zijner benoeming naar de verhevene Porte, alwaar hem de Kaftan als teken zijner waardigheid werd omgehangen, en vervolgens naar het paleis, alwaar hij voor den Sultan werd toegelaten en een diamanten eereteeken ontving.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 28 Maart.

Voor eenige dagen is George Tzavellas, zoon van den Griekschen bevelhebber van dien naam, als vlogteling uit de Turksche slavernij alhier aangekomen, om zich over Triest naar zijnen vader te begeven. Bij de bestorming van Missolunghi was hij als knaap met zijne moeder en zusters in de handen der Turken gevallen. Men herinnert zich, dat Reschid-pacha met een leger van 30,000 man die vesting in 1825 te vergeefs belegerde en bombardeerde, doch eerst na de Egyptische leger zich bij hem gevoegd had, en de stad grootendeels in brand was geschoten, Missolunghi den 22 April 1826 stormenderhand veroverde. Gedurende die bestorming waren de grijsaards, vrouwen en kinderen in de kerk gevlocht, waaronder de vrouw van Tzavellas met hare kinderen. De vader en zuster sloegen zich met omtrent 1800 man door het vijandelijke leger. De overige bezetting vloog met de reeds in de stad gedrongene Turken, door het aansteken van eene mijn, in de lucht. De kerk bleef verschoond, en allen, die zich daarin bevonden, werden in slavernij gevoerd. De 6jarige zoon van Tzavellas kwam als slaaf bij den Pacha van Belgrado, bij wien alle moeite te vergeefs werd aangewend, om zijne vrijheid te bewerken.

FRANKFORT den 3 April.

Den 31 Maart heeft Z. K. H. de Groothertog van Baden de Staten-vergadering met eene aanspraak geopend. Bij dezelve heeft Z. K. H., onder anderen, 1) zijn leedwezen betuigd over de storing der oude vriendschapsbetrekkingen tusschen Baden en Zwitserland. De woelingen in laatstgemeld land echter beschouwende als het werk van vreemdelingen, die van de hun verleende gastvrijheid misbruik hebben gemaakt, vertrouwt Z. K. H., dat de goede verstandhouding eerlang zal hersteld worden; 2) te kennen gegeven, dat een spoedig einde te verwachten is van de onderhandelingen over de aansluiting van Baden aan de Duitse tovereeniging.

Volgens tijdingen uit Egypte, tot den 21 Februarij, is Ibrahim-pacha eerst den 22 Januarij uit Syrië te Kaïro aangekomen. Hij bereist thans Beneden-Egypte, terwijl zijn vader, de Onder-koning, Opper-Egypte bezoekt. De schatting, welke Mehemed-Ali dezer dagen aan den Sultan betaald heeft, bedraagt 16 millioenen Egyptische piasters. — Den 12 Februarij is de Engelsche stoomboot *Hugh Lindsay* van Bombay te Suez aangekomen. Nopens de krigsverrigtingen der Egyptische troepen in Yemen heeft zij berigt medegedeeld, dat dezelve Hodeida en Moka ingenomen hebben. Het eiland Socotora is door de Engelsche troepen in bezit genomen. De Oostindische compagnie rigt aldaar een magazijn op van alle noodige behoeften voor de stoombooten, die tusschen India en Suez varen.

Ter gelegenheid van het berigt over de veroordeelde giftmengsters te Mentz, zocht een der dagbladen op, dat zich dezer dagen iemand in de gevangenis te Lyon opgehangen heeft, die beschuldigd werd, zijne vrouw, zijnen schoonvader, zijne schoonmoeder, zijnen zwager, een' advocaat, die voor de vrouw in een scheidings-proces gepleit had, en nog anderen meer vergeven te hebben.

Op den 31 Maart is te Wezel op eene plegtige wijze een gedenkteken op de graven der elf Pruisische officieren van het korps van Schill, die den 16 September 1809 aldaar, op bevel van Napoleon, door de Franschen zijn onbegeschieden. In een geschrift over dit treurig geval vindt men, onder anderen, het volgende gemeld: Zij wilden van geene rijtuigen gebruik maken, maar liepen te voet naar de strafplaats buiten de poort. Toen zij aldaar aangekomen

waren, traden de 66 kanoniers, die tot de executie bestemd waren, voor en plaatsten zich tegenover de elfven: zes kogels waren voor ieder bestemd. Eene afdeeling stond nog in reserve. De trommen zwegen. Toen de adjudant van de plaats de veroordeelden nog eens het vonnis wilde voorlezen, weigerden zij het als eene nuttelooze verschooning van den gewelddadigen moord aan te hooren, doch verzochten, met opene oogen de doodwonde te mogen ontvangen en zelve het teeken daartoe te geven. Dit laatste verzoek werd hun toegestaan. Toen hunne banden losgemaakt waren, omhelsden zij elkanderen, en vooral het trouwe broederpaar von Wedell; zagen nog eenmaal vol weemoed oostwaarts naar den geliefden geboortegrond, en zonden hunne gekleiden den laatste groet; waakten daarop den hals en de borst bloot, en riepen de tegenoverstaande kanoniers toe, om het Pruisische hart niet te missen. „N'ayez pas pitié, les Français tirent bien!” antwoordde een der Franschen. Hierop riepen de Pruisische jongelingen, in wier borst de liefde voor Koning en Vaderland ten laatste in haren vollen gloed ontvlamde, allen te gelijk: „Leve de Koning! leve Pruisen!” en in dit oogenblik wierp Ernst von Flemming, die op het einde van den linker vleugel stond, ten sein des doods, zijne muts in de hoogte. Daar kraakten 66 musketten en de gevallen waren in den kruid-damp als in een grauw rouwkleed gehuld. Tien lagen er dood op den kouden grond; eenen, Albert von Wedell, was slechts de arm verbrijzeld. Hij stond weder op, en riep het kommando toe, om beter op het Pruisische hart te mikken. Daar kwam eene nieuwe sectie voor en hare kogels velden hem ter neder. Eene ontzettende smart doordrong de harten van alle aanschouwers, van walcken de meesten echter reeds de oogen van dit gruweltooneel afgewend hadden.

Van den 1den. Een der dagbladen behelst den volgende brief, dien wijlen Keizer Frans nog in de laatste uren zijns levens aan zijnen zoon zou geschreven hebben: „Mijn zeer beminde zoon Ferdinand! Ik acht u nog eenigen raad, den laatste in dit leven, te moeten geven; volg denzelven, ik verzoek er u om. Verbreek niets van de grondslagen van het staatsgebouw, regeer en verander niet. Vestig u op de grondbeginselen, door welker standvastige inachtneming ik de monarchij niet alleen door de stormen van onstuimige tijden geleid, maar aan dezelve ook dat standpunt verzekerd heb, hetwelk zij in de wereld ingenomen heeft. Eerbiedig de welverkrege regten, dan kunt gij even vast dien eerbied vorderen, die aan uwe regenten-regten toekomt. Bewaar de eensgezindheid in de familie, en beschouw ze als een der grootste goederen. Geef aan geene ontijdige raadgevers gehoor, en overweeg alles, wat gij doet. Vertrouw volkomen den prins von Metternich, mijnen besten vriend en trouwsten dienaar onder alle omstandigheden. Zonder hem onderneem niets, waar het zake is van het welzijn des lands. Vertrouw u aan hem geheel alleen toe; hij zal u getrouwelijk ter zijde staan, en u, hoop ik, met dezelfde trouw en verkeerfheid dienen, die hij jegens mij bewezen heeft.”

Van den 5den. Te Weenen had men, van den 28 der vorige maand, brieven uit Kerfu ontvangen, volgens welke groote onvrede onder het Egyptische zeevolk heerschte, dewijl hunne soldij niet geregeld betaald werd; waarom men dacht, dat Mehemed-Ali genoodzaakt zou zijn eene leening te sluiten, ter dekking der uitgaven, die zijne groote uitrustingen gevorderd hebben en ter bevrediging der soldaten. Het voldoen van den eersten termijn der aan den Sultan verschuldigde schatting, in weerwil van den slechten staat zijner geldmiddelen, werd als een sterk bewijs beschouwd, hoeveel er den Onderkoning aan gelegen is, om in goede verstandhouding met de Porte te blijven.

In brieven uit Konstantinopel, van den 11 Maart, wordt geschreven, dat de Engelsche vloot Vourla reeds weder verlaten had, om naar Malta terug te keeren.

Volgens tijdingen uit Belgrado, was op de Servische grenzen een opstand onder de Christenbewoners tegen hunne Turksche landeigenaars uitgebroken, waarbij de Turken eene beduidende nederlaag zouden hebben geleden.

Volgens berigten uit Berlijn, zouden er onderhandelingen over eene algemeene ontwapening, met bijzondere betrekking tot Holland en België, plaats hebben. Ook wordt te Berlijn op nieuw van eene aanstaande vermindering des Pruisischen legers gesproken, door het verminderen van de sterkte der regementen en het geven van verlof aan een gedeelte der manschappen, zonder soldij.

Te Berlijn is dezer dagen een nieuw geval gebeurd, waaruit de noodzakelijkheid van lijkhuisen blijkt. Eene dienstmeid verstikte door kolendamp, en reeds wilde men de ongelukkige begraven, toen, terwijl haar broeder nog eens in de kist zag, hare bleke wangen rooder werden. Men legde haar op een bed, en bij voortdurende geringe levensteekenen lag zij nog tien dagen. Eindelijk volgde er eene bloedspuwing en de dood, waarop men haar opende en beproef. Voorbeelden van beroerten zijn tegenwoordig niet zeldzaam, en misschien zullen deze en dergelijke voorvallen eindelijk te weeg brengen, dat de raad van den menschlievenden Dr. Hufeland wordt gevolgd, om overal lijkhuisen op te rigten, waar alle noodige hulp en voorzieningen gereed zijn.

VAN DEN RIJN den 5 April.

Bijzondere brieven uit Berlijn, van den 1 dezer, behelzen het volgende: Het gerucht, dat de Monarchen van Pruisen, Oostenrijk en Rusland in den loop van dit jaar eene bijeenkomst zullen hebben, houdt zich staande, en men wil, dat deze vereeniging voornamelijk ten doel heeft het vernieuwen van het Heilig Verbond, van welks oorspronkelijke leden thans alleen de Koning van Pruisen nog in leven is. De bijeenkomst, welke men bestempelt met den naam van congres, zou, volgens het gerucht, gehouden worden te Kalisch, na den afloop van de groote manoeuvres. De kroonprins van Pruisen zou die bijeenkomst bijwonen, en in zeker opzicht in het genoemde Verbond treden.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 3 April.

Nadat het voorstel van lord Russell, betrekkelijk de kerk van Ierland, met 322 tegen 289 stemmen, en dus met eene meerderheid van 33, was aangenomen, hetwelk, zoo als men zich herinnert, strekte, om nader in committé te beraadslagen over de noodzakelijkheid, om het mogelijke overschot van de inkomsten der gevestigde Kerk van Ierland voor de opvoeding van alle klassen van ingezetenen, zonder onderscheid van godsdienstige geloofsbelijdenis, te besteden, heeft, op het einde der beraadslaging, de minister Peel eene krachtige redevoering gehouden, waarin hij vooral ook heeft trachten aan te toonen, dat het voorgestelde besluit eene geheel andere strekking had, dan oppervlakkig schen, en slechts zoo ingewikkeld was ingerigt, opdat daarvoor eene meerderheid zou kunnen worden gewonnen. Thans was het in eenen vorm verrat, dat het zoo wel aannemelijk was voor degenen, die eene geheele vernietiging der Protestantische Kerk in Ierland wenschten, als voor hen, die slechts de in die Kerk ingeslopende misbruiken wilden afgeschaft zien. Het berustte op de vooronderstelling, dat er, na eene betere verdeling van de inkomsten der Kerk onder de geestelijkheid — welke betere verdeling ook hij, minister, wenschte — eene aanzienlijke som zou overschieten. Maar die vooronderstelling was nergens bewezen. Lord Russell schatte de tegenwoordige inkomsten der Iersche kerk op 800,000 ponden sterling; hij, sir Robert Peel, bleef staande houden, dat dezelve, na de jongste schikkingen omtrent de tienden, slechts 450,000 ponden zouden helleopen; en waarom dan niet met het vaststellen van een afgetrokken beginsel gewacht tot dat door de daaromtrent benoemde commissie was uitgewerkt, over welke sommen men te beschikken had? Waarom geen meer uitgewerkt voorstel voorgedragen, waaruit men zou kunnen zien, op welke wijze lord Russell dan de opvoeding der jeugd in Ierland voortaan wenschte ingerigt te hebben? — Tevens verklaarde de minister Peel, in onduidelijke bewoordingen, dat hij zich, eerst tegen de aanneming van het voorstel, daarna tegen de beraadslaging daarover in committé, en vooral tegen het brengen van den uitslag dier beraadslaging onder het oog des Konings, tot den einde toe zou verzetten, en dat, indien daartoe eene meerderheid van het Huis voort

magt gaan, en deze zaak door te zetten, en de behandeling der aan Regeringswege voorgelegde wet omtrent de tienden in Ierland daarvoor liet achterstaan, hij zoude aldus als een bewijs, dat het zijn pligt werd, om zijne hooge betrekking neder te leggen.

Lord Russell heeft van zijnen kant volgehouden, dat eerst zijn voorstel moest worden afgedaan, alvorens omtrent de ministeriële tiendenwet kon worden beslist. En nadat de boven vermelde stemming had plaats gehad, heeft hij, weder tegen den zin der ministers, doorgedrongen, dat reeds dadelijk, in de avondzitting van Vrijdag, den 3den, zijn voorstel in commissie zou worden behandeld. Omtrent het gebeurde in die zitting hebben wij nog geene berichten.

De Times, van den 3den, zegt, dat, indien lord Russell blijft volhouden, welk het roer van staat in handen zal komen van eene coalitie tusschen eenigen der ijverigste Whigs en de voorstanders der algeheele omverwerping van de bestaande staatsregeling, in welk geval God Engeland moge behoeden! Hetzelfde blad betoogt, ook uit sommige gezegden van O'Connell, die bij de beraadslaging het voorstel van lord Russell het begin van een nieuw en gelukkig tijdperk voor Ierland heeft genoemd, dat de vernietiging der Protestantische kerk aldaar, uit de tegenwoordige houding van het Lagerhuis, volgen moet.

Van den 3den. Het comité voor de kwestie der Iersche tienden heeft gisteren avond zijne werkzaamheden niet voleindigd; de president kondigde de voortzetting tegen aanstaanden Maandag aan. Het rapport over de besluiten kan derhalve niet vóór Dinsdag aan het Huis gedaan worden, en lord John Russell, die alsdan waarschijnlijk eene uitdrukkelijke aanmelding zal doen van zijn voornemen, om een adres aan den Troon voor te stellen, zal niet vóór Woensdag dit voornemen kunnen ten uitvoer brengen.

De Courier, opgemeld berigt mededeelende, voegt daarbij de volgende aanmerkingen:

Ondersteid, dat de motie werde aangenomen, zoo kan zulk een adres niet vóór Donderdag worden aangeboden; de Tories kunnen derhalve hun politiek leven nog een dag of drie vier lager rekken. De maand April evenwel is nu ingetreden, de Paasch-vacantie is op handen, en het gevolg van der Tories pogingen, om ten spijt der meerderheid van de natie het land te besturen, zal zijn, dat gedurende deze zitting geene werkelijke handelingen door de wetgeving zullen kunnen worden getrokken. Reeds vroeger hebben wij het betreurd, dat de wetgeving tegen over de belangen van het algemeen zoo verre achterlijk is, en moet zulks voortduren, zoo zijn de gevolgen niet te voorzien. Maar de Tories, om aan het roer te blijven of om hetzelfde in handen te krijgen, aarzelen niet, om de gansche natie ten prooi te geven aan de vreeselijkste rampen, die onmisbaar het gevolg moeten zijn van hunne pogingen tot verzet tegen alle verbetering.

Brieven uit Lissabon, van den 23 Maart, melden de zwangerschap der Koningin. Ten blijk daarvan voert men aan, dat zij, de gebruikelijkheid der in soortgelijke omstandigheid verkeerende Portugesche vrouwen volgende, den rouw over Don Pedro heeft afgelegd.

Volgens zeggen van den Times, heeft men in de hoofdkerk van Lissabon eene aanzienlijke som gelds, ten beloope van omtrent 200,000 ponden sterling, ontkent, welke daar reeds geruimen tijd moet zijn verborgen geweest; men geloof, dat niet slechts in Portugal, maar in het gansche Schiereiland nog vele schatten in den grond begraven liggen.

Men wilde, dat er te Oporto eene beweging heeft plaats gehad, waarbij de Gouverneur dier plaats het leven zou hebben gelaten.

In onderscheidene Portugesche provinciën vertoonen zich partijgangers, die in naam van Don Miguel het gezag der jonge Koningin trachten omver te werpen.

FRANKRIJK.

PARIS den 4 April.

De minister van binnenlandsche zaken, door den koophandel van St. Malo geraadpleegd zijnde, betreffende de verspreide geruchten van oorlog tusschen Frankrijk en de Vereenigde Staten, heeft door middel van den telegraaf geantwoord, dat de bij hem uit laatstgenoemd land ontvangene tijdingen van eenen voldoende aard waren, en dat niets beregtigt tot de vrees voor eene vredebreuk.

(Auxiliaire Breton.)

Men verzekert, dat de vraag, of Frankrijk de kolonisatie van Algiers al of niet zal opgeven, op dit oogenblik het onderwerp uitmaakt van de deliberatiën van den raad der ministers, en dat te dien aanzien nog geen besluit is genomen.

Op den 18 Mei zullen te Parijs vier goudmijnen worden verkocht, welke gelegen zijn nabij Tirihi in Zuid-Amerika.

Lord Eliot, wiens vertrek naar Spanje is aangekondigd, als met eene zending bij Don Carlos belast zijnde, heeft alsnog Parijs niet verlaten; de tijding der eerlang te verwachten ontbinding van het Engelsche ministerie zal waarschijnlijk nieuwe instructiën noodzakelijk maken.

(O. C.)

Luidens de Gazette de France, was op den 30 Maart van de zijde der Christinos nog geene schikking getroffen, om eenen aanval tegen de Carlisten te ondernemen; maar op gezegden dag werd eene kolom troepen der Koningin te Urdach verwacht, om eens uit Bayonne komende bezending levensmiddelen en krijgsmiddelen onder haar eskorte te nemen.

De omstreken van Luxembourg, waarin de beschuldigten van Julij gevangen zitting, zijn met talrijke wachten bezet. De minister van binnenlandsche zaken heeft gisteren morgen in persoon die kwartieren der stad bezocht en opgenomen. Zijne Exc. is met de eigenaars van het theater Bobino in onderhandeling, om dat lokaal te huren, ten einde er een bataljon infanterie in te plaatsen. Iemand, welke belang heeft, dat deze schouwburg voorstellingen blijft geven, maakte de aanmerking, dat de werklieden in dat kwartier, door het uitslaan van den schouwburg, mindere verdiensten zouden hebben, en daardoor tot ontevredenheid en opstand zouden worden verleid. — De minister Thiers antwoordde hierop: »Wat is daaraan gelegen? wij zijn thans sterk genoeg, om eenen opstand in twee seconden te dempen.»

Van den 3den. Naar men verhaalt, hebben de beschuldigten van April de lijst der advokaten en raadgevers opgemaakt, aan welke zij hunne verdediging overtrouwen. Deze lijst, voegt men er bij, moet heden aan den president van het Hof der Pairs zijn medegedeeld.

(Courr. Français.)

De van ambtswege benoemde advokaten hebben aan hunnen bâtonnier eenen brief gezonden, in welken zij te kennen geven, dat zij, na van den president van het Hof der Pairs den brief ontvangen te hebben, bij welken zij als verdedigers worden aangewezen, aan de beschuldigten hebben geschreven, om van hen te vernemen, of zij gereed waren hen te ontvangen, doch waarop deze geantwoord hebben, hunnen bijstand ronduit af te wijzen; dat zij zich dienvolgens tot den raad van discipline wenden, ten einde dezelve hun de gedragslijn voorschrijft, welke zij te volgen hebben ten overstaan van de weigering der aanklagers en der bepalingen van de ordonnantie van den 30 Maart.

(Gazette des Tribunaux.)

Brieven van den maarschalk Maison, te Parijs ontvangen, melden zijne zeer nabij zijnde aankomst aldaar, en tevens zijn stellig voornemen, om het ministerie niet te aanvaarden.

(Const.)

De tijdingen van de Spaansche grenzen zijn nog altijd zeer bedroevende. De Election spreekt van 80 Carlisten eenerzijds, en van nog 40 anderzijds, die schier allen gekwetst, te zamen met eenige boeren, op bevel van Mina's kommanderende officieren, zijn gefusilleerd geworden. Er heeft tusschen beide partijen geen gevecht plaats gehad.

De Sentinelle des Pyrénées meldt het in Spanje, over de frontierlijn der oostelijke Pyreneën, binnentrekken van den chef Targorane, voorafgegaan door eene bende, onder welke zich vele op de grenzen wonende Franschen bevonden.

Tusschen de Engelsche en Fransche visschers in de baai van Cancale is het wederom tot ernstige twisten gekomen. De Engelschen moeten de Marie Daire, eene visschersschuit, aangevallen hebben met oogmerk, om haar te doen ankeren. Men schrijft dit toe aan de zucht, om zich te wreken wegens geweld, dat des nachts van den 12 Februarij tegen eene Engelsche visschersboot gepleegd was.

BELGIE.

BRUSSEL den 5 April.

In den Liberal leest men:

Een geloofwaardig persoon verhaalt ons, den heer Serruys, Belgische envoyé, gekleed in eene uniform van kapitein der Hollandse schutterij, en het lijf met eene breede oranjejerp omgord, te Lissabon op eene partij ten Hove te hebben gezien. Een zich tegenwoordig bevindende Belg hem deeswege aanmerkingen makende, was de heer Serruys gewillig genoeg, om de oranjekokarde van zijnen steek af te nemen en eene Belgische driekleur-kokarde op te zetten, die schreeuwend afstak tegen de kleur zijner sjerp, welke hij door geene andere wilde verwisselen.

GENT den 5 April.

De hertog van Saksen-Weimar, toen hij te Gent resideerde, was gewoon

jaarlijks 385 francs aan de door den heer kanonik Triest bestuurde Helderstichten te schenken. Door de omwenteling en het vertrek der familie Sch

De hertog, voor eenigen tijd, van den heer Triest het verzoek ontvangen dat deze gift mogt worden voortgezet, heeft, zoop wij vernemen, geantwoord dat dit verzoek billijk was, en dat niet overal de omwenteling de heilighen menschevriendheid had afgeschaft. Dienvolgens is niet slechts voor het verloopende jaar, maar ook voor alle achterstallige jaren die toelage aan heer Triest gezonden.

(Messenger de Gand)

ANTWERPEN den 5 April.

Eene nieuwe soort van volksverhuizing neemt onder ons een begin. Het ditmaal geene industriëlen, die met hunne mechanieken en werklieden; of schoolleerders, die met hunne kapitalen en zeekasteelen den Belgischen bodem verlieten, om zich in Holland te vestigen: het zijn thans landbouwers, die grond waarvel zeggen, welke hen niet langer kan onderhouden. Sedert eenigen dagen zien wij alhier te Antwerpen boeren uit de omstreken van Thienen komen, die hunne geringe have hebben tot geld gemaakt en daarvan eene deelte besteed, om zich eene scheepsgelegenheid naar Amerika te verschaffen, alwaar zij hunne fortuin gaan zoeken. Zij zijn reeds 80 in getal en wanden eersten gunstigen wind, om in zee te steken. (J. du Comm. d'An

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 6 April.

Z. K. H. de Prins van Oranje is heden namiddag te vijf uren in deze identie uit het leger terug gekeerd.

Morgen zullen de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal voorstel van den heer van Dam, tot het aan Z. M. den Koning aanbieden een adres over den kwijnenden toestand van den landbouw, onderzoeken. De loop der aanstaande week verwacht men de behandeling der financiële wet.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag, den 6 April.

In de bijeenkomst der Tweede Kamer van heden zijn gelezen de aantekeningen van het verhandelde in de zitting met gesloten deuren van den 3 den, waarin voorkomt de verklaring van Z. Exc. den minister van financiën, dat ondervinding de Regering overtuigd heeft van de noodzakelijkheid, om eenige wijzigingen, die in onderscheidene streken van het vaderland geopperd zijn, te de wet op het personeel en bepaaldelijk tegen art. 24, § 3, uit den wetruimen; — dat aan die bezwaren, te rekenen van Mei 1835, zal worden gemoet gekomen, — en dat Z. Exc. de leden der Kamer tevens verzoekt, te zijner kennis te brengen de bezwaren, die zich in hunne provinciën, bij toepassing dier wet, mogten opdoen, ten einde dezelve in overweging te nemen, en, zoo mogelijk, daaraan gehoor te geven. Voorts blijkt uit die teekeningen, dat de vergadering met deze verklaring genoegen heeft genomen. De heer van Reenen heeft daarop heden te kennen gegeven, dat, ten gevolge der gehoudene conferentie met Z. Exc. den minister, en der daarbij afgelegde verklaring, de belanghebbenden het daarvoor mogen houden, dat de Koninklijke Staten-Generaal hunne klachten hebben aangehoord, en dezelve uit den hebben geruimd; — dat derhalve geene noodzakelijkheid meer bestaat, om de verdere behandeling van zijn voorstel aan te dringen, — en dat hetzelfde thans als ingetrokken moet worden beschouwd.

Bij de vergadering is ingekomen een ontwerp van wet, wijzigingen behebende in den 3den titel van het 1ste boek van het wethoek van koophandel, handelende over maatschappijen en vennootschappen; en een tweede ontwerp, bij de dadelijke invoering van dezen titel wordt voorgesteld.

Eenige ingekomene verzoekschriften zijn verzonden naar de commissie van petitiën.

Aan de vergadering zijn, onder andere boekwerken, aangeboden twee geschriften van den heer mr. D. Donker Curtius te 's Gravenhage, tot bestrijding van de regtsmagt der hoogheemraadschappen. De heer Schimmelpenninck heeft deze geschriften aanbevolen, en bij die gelegenheid als zijn gevoelen opgegeven, dat er geene regtsmagt der hoogheemraadschappen bestond, noch behoort te bestaan.

Bij het plaats gehad hebbende onderzoek, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van het ontwerp van wet betreffende de volledige betaling der Nationale Schuld, op den 30 Junij aanstaande, hebben wedden even als bij vorige dergelijke gelegenheden, vele leden betoogd, dat Oudeland niet tot de betaling van dit deel der rentebetaling verplicht was, en onraadzaam geoordeeld, om bestendig op dit Rijk een last voor vreemde te doen drukken. Al de overige leden erkenden al het bezwarende, hetwelk eene voortdurende rentebetaling gelegen was; zij meenden, dat de nadeelige gevolgen van het gestadig vermeerderen van leeningen bij het Syndikaat van Oudeland zouden worden ondervonden; dat men zich ook bedroeven moest over achteruitgang onzer geldmiddelen; maar zij waren tevens van oordeel, dat handhaving van het national krediet dergelijke rentebetaling vorderde; dat dit aangenomen, geene betere wijze kende, om voor alsnog in die rentebetaling te voorzien; maar dat men eenparig dan ook den wensch uitte, dat er onbeproefd wierde gelaten, om ons uit den treurigen toestand van zaken te geraken, die ons tot dergelijke betalingen verplichtte; terwijl men tevens het verlangen naar het bekomen van inlichtingen, wegens den staat der geschillen in België, heeft uitgedrukt. Door op deze wijze elk half jaar voort te gaan, ken wij, hebben eenige leden aangemerkt, onze vordering ten laste van de allengs grooter en de verevening daarvan moeilijker, en vermeerderen bovendien onze eigene schulden, zoodat het niet is te ontkennen, dat, indien langer zou moeten voortduren, alsdan het middel, dat wij aanwenden, om krediet staande te houden, eindelijk medewerken zou, om dat krediet geheel al te gronde te rigten.

Van den 3den. Naar men verneemt, zal de Koninklijke familie, na Pasch zich naar Amsterdam begeven.

Bij Koninklijk besluit van den 1 dezer, is de heer Johannes van Helden, Nederlandsch onderdaan, toegelaten en erkend als vice-consul van Pruis aan den Helder.

Het hof van assises der provincie Gelderland heeft, in deszelfs zitting van den 3 dezer, Ludwick Sasse, beschuldigd van valsche geldstukken vervaardigen in omloop gebragt te hebben, niet schuldig verklaard, en dezelve is ter dood daarop in vrijheid gesteld. Gelijk men weet, was de aangeklaagde door het van assises te Amsterdam, te dezer zake, ter dood veroordeeld; doch was vonnis door het hof van cassatie, wegens gebrek in den vorm der regtspleging vernietigd, en naar het hof van assises van Gelderland verzonden.

DE HELDER den 3 April.

Heden werden door den burgemeester alhier, in tegenwoordigheid der leden van den raad, aan Martinus van der Ham, Jan van der Ham, Pieter van der Ham, Harmen Zeeman en Martinus Stijl, die, op den 17 October 1835, de schipbreukelingen van het op de stranden vervallen Engelsch schip de manna uit den gevaarvollen toestand, waarin deze zich bevonden, hebben redd, fraaije geschenken uitgereikt; bestaande in eene fraaije zilveren tabaksdooz en gelijke zilveren zak-tabakdoozen, waarop de namen der redders en toepasselijke inschriften prijken en waarbij eene niet onaanzienlijke som goudgeld gevoegd was; zijnde dezelve door het collegie Zeemannen en wege den schrijver der Wenken aan oud-Nederland, door de boekhandelaar Westerman en zonen te Amsterdam, aan den burgemeester tot het voorschijn doel toegezonden geworden.

BREDA den 6 April.

Naar men verneemt, zullen de beide bataljons der 10de afdeeling, alhier garnizoen en tot de derde divisie van het leger behoorende, met den 1 dezer het kamp van Reijers betrekken en daarna Nijmegen tot garnizoensplaats bepalen, terwijl de bataljons der 8ste afdeeling, thans aldaar in garnizoen, alhier in onze vesting in bezetting zullen komen.

In de Staats-Courant van Dinsdag, den 7 dezer, leest men:

Na het ter perse leggen dezer ontvangen wij de Londensche avondbladen van den 4den April. Omtrent het voorstel van lord Russell was, in de zitting van het Lagerhuis van den 3den, niets naders beslist; eerst Woensdag, den 5den, kon daaromtrent een nader besluit vallen. Het verzoekschrift der Londensche kooplieden, ten voordeele van den minister Peel, telde den 4den 8,000 onderteekeningen. De gecons. zijn dien dag ter Londensche beurs 92½ bleven. In den Standard van den 4den leest men:

Het volgende uittreksel van eenen bijzonderen brief, dezen ochtend uit Liverpool ontvangen, is ons door een achtenswaardigen correspondent toegezonden. Wij twijfelen grootelijks aan de juistheid der daarin vervatte tijdingen; de brief heeft het voorkomen van echt te zijn.

Zoo even is eene tijding uit Falmouth aangekomen, inhoudende, dat een zeer scherp gevecht heeft plaats gehad tusschen Zijner Majesteits schip Commandant Percy, en drie Russische oorlogsschepen, die door de Doodende

1910-1911

